

Erőltetett tragikomikus végjáték

2023 július 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Talán mindannyiunk szerencséjére az amerikai vezetés a szakadék széle előtt néhány centiméterrel beletaposott a fékbe.

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak...” (A prédikátor Salamon könyve 3,1-2) Ez a bibliai gondolat motoszkált a fejemben a Vilniusban megtartott NATO-csúcstalálkozó történéseit figyelemmel kísérve. A szakértők egyetértettek abban, hogy a tanácskozás legfontosabb döntése Ukrajna tagfelvételi lehetőségének elutasítása volt. Igaz, szinte az egész világ lélegzet-visszafojtva figyelte, hogy vajon a háborút támogató országok elmennek-e a józan ész határain túlmenő döntésekig.

Talán mindannyiunk szerencséjére az amerikai vezetés a szakadék széle előtt néhány centiméterrel beletaposott a fékbe. Nyilvánvaló ugyanis, hogy az Egyesült Államok álláspontja fordította vissza a többieket is. Sokáig egyedül voltunk azzal az álláspontunkkal, hogy a NATO alapokmányához ragaszkodni kell, ezért háborúban álló országot nem lehet fölvenni a védelmi szövetségbe.

Ellenkező esetben már egy újabb világháború rémképe árnyékolta volna be felettünk az égboltot.

Az, hogy vajon miért döntöttek így Washingtonban, nehéz kérdés. Valószínűleg sok összetevője volt ennek. Az amerikai költségvetés csökkenési helyzete, a kínai kihívással szembeni növekvő aggodalom és persze a közelgő amerikai elnökválasztási kampány is befolyással lehetett a talán történelmi jelentőségű döntésre. Mindezeket túlmenően volt még egy komoly tanulsága ennek a csúcstalálkozóknak. Ez pedig Joe Bidennek, az Egyesült Államok elnökének – és ezzel együtt gyakorlatilag a NATO meghatározó vezetőjének – az állapota. Pontosabban Joseph Robinette Bidennek, hiszen egy nyolcvanot túli férfit csak Amerikában szokás a becenevén szólítani. Attól ugyanis, mint a példa mutatja, nem lesz fiatalabb, lazább, trendibb. Még emlékszem, amikor 1981-ben beiktatták hivatalába az akkor hetvenesztendős Ronald Reagant, mekkora felzúdulást váltott ki, hogy akkor lett az USA legidősebb megválasztott elnöke. Életkora nem akadályozta meg abban, hogy vér nélkül megnyerje a hidegháborút. Az általa csak a gonosz birodalmának nevezett Szovjetunió pedig nem sokkal mandátumának lejáratá után magától szétesett. Ezzel az Egyesült Államok a világ első számú nagyhatalma lett.

De azóta sok víz lefolyt a Potomac folyón.

A mostani elnök a nyolcvanadik évén túl vezeti országát. Sőt arra készül – vagy inkább arra készítik fel a mögötte álló családi, politikai és gazdasági érdekkörök –, hogy egészen 2029 elejéig betöltse ezt a hivatalt. Vagyis majdnem kilencvenesztendős koráig. Ami szerintem Joseph Bidennek személyes tragédia lenne. Már mostani hivatali ideje alatt is olyan bűven szolgáltatott témát a bulvármédia számára, mint elődei talán együttvéve sem.

Elég csak látványos eseményeket nézni vagy szónoki emelvényeken való téblábolását, esetleg diplomáciai eseményeken történt szunyókálásait. Hajlamosak vagyunk ezeken a képeken harsányan nevetni. Pedig egyre kevésbé komikus, ami történik. Sokkal inkább szomorú, sőt komoly aggodalomra adhat okot, hiszen a világ egyik legerősebb nagyhatalmának vezetője. Akiről jól látható, hogy már nem képes ellátni a feladatát azon a szinten, amit a Fehér Ház ovális irodája és az amerikai nép megérdemel. Mert az kemény munka a nap huszonnégy órájában, az év minden napján, négy esztendőn át. Szellemi és fizikai képességek teljes birtokában lévő elnököket is amortizálnak ezek az évek.

Tessék megnézni elődjének, Barack Obamának az első beiktatási és a leköszönéskori fotóit. Nem nyolc esztendőre öregedett, hanem szemmel láthatóan jóval többet. Ráadásul Biden épp Obama alatt, alelnökként végigcsinált nyolc kemény évet. Ezentúl élete során számos olyan családi tragédiát is átél a jelenlegi elnök, amelyek egyenként is felemésztenék az ember életterét.

Negyvenesztendősén egy autóbalesetben elvesztette első feleségét és alig egyéves kislányát. Nyolc esztendővel ezelőtt rákban elhunyt idősebbik fia, Beau Biden. Ha ez nem lenne elég, másik fia,

Hunter Biden is számos esetben okozott fejfájást az apjának. Drog- és alkoholfüggősége, kicsapongó életmódja mellett üzleti tevékenységével összefüggő botrányai is nyomás alatt tartják az elnököt. Elhagyott laptopjával kapcsolatos botránya évek óta tartja lázban az amerikaiakat.

A 2020-as választási kampányban még sikerült többé-kevésbé elfojtani a kitörni készülő botrányt. Akkor hírszerzési szakemberek tettek nyilatkozatot, miszerint a Hunter Biden számítógépe körüli hírverés csupán egy orosz dezinformációs kampány része volt. Ezért aztán a Facebook tulajdonosa az FBI „erős” ajánlására korlátozta a közösségi oldalon a hozzáférést. Ezt maga Mark Zuckerberg mesélte egy internetes adásban. Napjainkban már nem lehet ilyen egyszerre, hatalmi szóval elfedni a botrányt. Kiderült, hogy dollármilliók érkezhettek a „tehetséges” Biden fiúhoz Ukrajnából, Romániából, sőt Kínából is.

Azt gondolom, ezek a botrányok és családi tragédiák egy ereje teljében lévő férfi mentális és fizikai egészségét is felrölnék. Nemhogy egy nyolcvanon túli, idős emberét. Látható, hogy az elnöknek dolgozó médiaguruk ötletei is rendre visszafelé sülnek el. Fiatalos kerékpározást szerveznek, amin az elnök elfelejti letenni a lábát és hatalmasat esik. Nyilvános rendezvényen feleségét összetéveszti az alelnökével. Legutóbb, Vilniusban pedig Vlagyimir barátjáról beszélt Volodimir helyett, Oroszországot összekeverte Ukrajnával. Helsinkiben a repülőtéren egy karon ülő kislányt harpadál-puszilgat-ijesztget. Szóval lehet ezen nagyokat kacagni, de ez inkább rémiszt. Mert Joseph Biden állapota már biztonsági kockázatot jelent nemcsak Amerikára, hanem az egész világra is.

Nekünk volt „szerencsénk” végignézni a Szovjetunió agóniáját a szovjet pártfőtitkárok gerontokráciája alatt. Brezsnyev, Andropov, Csernyenko – aztán a vég már elkerülhetetlen volt. A CNN információi szerint Washingtonban folyamatosan zajlanak a suttogások, titkos telefonhívások, e-mailek.

A demokraták legnagyobb támogatói, adományozói is megkérdőjelezzik Biden alkalmasságát. Úgy érzik, fogytán az idő a választási kampány kezdetéig. Csak remélni tudjuk, hogy a Biden család is fontosabbnak fogja érezni az elnök méltóságos búcsúját, mint egy tragikomikus, netán tragikus végjáték erőltetését.

Talán a Fehér Házban is olvasták Kipling híres művét, A dzsungel könyvét. Abban Akela, a szürke farkas addig vezetette a falkáját, amíg ő a legerősebb, leggyorsabb, legokosabb. Ám ha elvéti az ugrást, akkor vége van a hatalmának. Ahogy elnézem, Bidennél már maga az ugrás is esélytelen.

Horváth József

A szerző az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai szakértője

www.magyar nemzet.hu

Ajánló

